

Høringsinstanser
i henhold til vedlagte liste

Deres ref

Vår ref
06/01451-1

Dato

Høring - forslag til endringer i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften)

Stortinget fattet 13. juni 2006 vedtak til lov om endringer i energiloven, jf. Ot.prp. nr. 61 (2005-2006) og Innst. O. nr. 68 (2005-2006) fra Stortingets energi- og miljøkomite. Vedtaket til lov ble sanksjonert og vedtatt satt i kraft av Kongen i statsråd ved kgl.res. 30. juni 2006. Endringsloven trådte i kraft 1. juli 2006.

Endringsloven og gjennomføringen av direktiv 2003/54 medfører behov for enkelte justeringer av forskrifter fastsatt i medhold av energiloven.

NVE sendte den 3. juli 2006 på høring utkast til endringer forskrift 30. nov. 2004 nr. 1557 om leveringskvalitet i kraftsystemet (FOL), forskrift 7. mai 2002 nr. 448 om systemansvaret i kraftforsyningen (FOS) og forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester (MAF). Enkelte av disse høringsforslagene er direkte knyttet til gjennomføringen av direktiv 2003/54 og endringsloven. Dette gjelder:

1. Forslag i bestemmelser i MAF om regulering av pris på leveringspliktige kraftleveranser, jf. energiloven § 3-3 nytt tredje ledd
2. Forslag til bestemmelser i MAF om program for overvåkning av nettselskapenes nøytralitet
3. Forslag til bestemmelser i MAF om varedeklarasjon
4. Forslag til bestemmelser om overtredelsesgebyr i FOL, FOS og MAF.

Postadresse	Kontoradresse	Telefon	Energi- og	Saksbehandler
Postboks 8148 Dep	Einar Gerhardsens plass 1	22 24 90 90	vannressursavdelingen	Trond Ulven
0033 Oslo		Org no.	Telefaks	Ingvaldsen
				22 24 63 71
http://www.oed.dep.no/		977 161 630	22 24 95 68	

NVEs gjennomføring av forslag som nevnt i punkt 1 og punkt 4 ovenfor avhenger av at direktoratet gis forskriftskompetanse gjennom endringer i energilovforskriften § 7-1 som foreslått i vedlagte høringsnotat. I tillegg foreslås følgende endringer i energilovforskriften:

- § 4-4 ny bokstav h om nettselskapenes taushetsplikt
- Ny § 4-10 om NVEs tvisteløsningsfunksjon
- Ny § 7-7 om overtredelsesgebyr

./.

Vedlagt oversendes til uttalelse Olje- og energidepartementets høringsutkast.

Uttalelse må være Olje- og energidepartementet i hende **innen mandag 27. november 2006**. Endringsforskriften skal tre i kraft 1.1.2007.

Etter fullmakt

P. H. Høisveen
ekspedisjonssjef

Harald Solli
avdelingsdirektør

Adresseliste:

Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Postboks 8019 Dep, 0030 Oslo
Barne- og likestillingsdepartementet, Postboks 8036 Dep, OSLO
Finansdepartementet, Postboks 8008 Dep, 0030 OSLO
Fiskeri- og kystdepartementet, Postboks 8118 Dep, 0032 OSLO
Fornyings- og administrasjondepartementet, Postboks 8004 Dep, 0030 OSLO
Forsvarsdepartementet, Postboks 8126 Dep, OSLO
Helse- og omsorgsdepartementet, Postboks 8011 Dep, 0030 OSLO
Justis- og politidepartementet, Postboks 8005 Dep, OSLO
Kommunal- og regionaldepartementet, Postboks 8112 Dep, OSLO
Kultur- og kirkedepartementet, Postboks 8030 Dep, OSLO
Kunnskapsdepartementet, Postboks 8119 Dep, 0032 OSLO
Landbruks- og matdepartementet, Postboks 8007 Dep, 0030 OSLO
Miljøverndepartementet, Postboks 8013 Dep, 0030 OSLO
Nærings- og handelsdepartementet, Postboks 8014 Dep, 0030 OSLO
Samferdselsdepartementet, Postboks 8010 Dep, 0030 OSLO
Utenriksdepartementet, Postboks 8114 Dep, 0032 OSLO

Sametinget, 9730 Karasjok

Fylkesmannen i Aust-Agder, 4809 ARENDAL
Fylkesmannen i Buskerud, Postboks 1604 Bedriftssenteret, 3007 DRAMMEN
Fylkesmannen i Finnmark, Statens Hus, 9815 VADSØ
Fylkesmannen i Hedmark, Postboks 4034, 2306 HAMAR
Fylkesmannen i Hordaland, Postboks 7310, 5020 BERGEN
Fylkesmannen i Møre og Romsdal, 6404 MOLDE
Fylkesmannen i Nordland, Moloveien 10, 8003 BODØ
Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, 7734 STEINKJER
Fylkesmannen i Oppland, 2626 LILLEHAMMER
Fylkesmannen i Oslo og Akershus, Postboks 8111 Dep, 0032 OSLO
Fylkesmannen i Rogaland, Postboks 59 Sentrum, 4001 STAVANGER
Fylkesmannen i Sogn og Fjordane, Postboks 14, 6801 FØRDE
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, 7468 TRONDHEIM
Fylkesmannen i Telemark, Statens Hus, 3708 SKIEN
Fylkesmannen i Troms, 9291 TROMSØ
Fylkesmannen i Vest-Agder, Postboks 513, 4665 KRISTIANSAND S
Fylkesmannen i Vestfold, Postboks 2076 Postterminalen, 3103 TØNSBERG
Fylkesmannen i Østfold, Postboks 325, 1502 MOSS

Bergen Energi AS, Storetveitvegen 98, 5072 Bergen
Enviro Energi, St. Olavs plass 3, 0165 Oslo
Greenstream Networks, Hamang Terrasse 55, 1300 Sandvika
Nord Pool ASA, Postboks 373, 1366 Lysaker
Norsk Hydro ASA, 0246 Oslo
NOS Clearing ASA, Pb. 246 Sentrum, 0103 Oslo

NOS Energy, Biskop Gunnerus' gate 6, 0155 Oslo
Småkraft AS, Postboks 7050, 5020 Bergen
Statkraft SF, Postboks 200 Lilleaker, 0216 Oslo
Statnett SF, Postboks 5192 Majorstuen, 0302 OSLO

Den Norske Advokatforening, Kr. Augustsgt. 9, 0164 Oslo
Energibedriftenes Landsforening, Pb 7184 Majorstua 0307 Oslo
Finansnæringens Hovedorganisasjon, Postboks 2473 Solli, 0202 Oslo
Forum for Strategisk Nettutvikling, Boks 188, 8551 Lødingen
Framtiden i våre hender, Fredensborgveien 24G , 0177 Oslo
Greenpeace Norge, Postboks 6803, 0130 Oslo
Handel- og servicenæringens hovedorganisasjon, Drammensv. 30, 0255 Oslo
Institutt for energiteknikk, Instituttveien 18, 2007 Kjeller
Kommunenes Sentralforbund, Postboks 1378 Vika, 0114 Oslo
KS Bedrift, Postboks 1378 Vika, 0114 OSLO
Landsorganisasjonen i Norge, Youngsgt. 11, 0181 Oslo
Landssamanslutninga av vasskraftkommunar, Pb. 471 Sentrum, 0105 Oslo
Landssammenslutningen av norske vindkraftkommuner, P.b. 17, 6571 Smøla
Miljøstiftelsen Bellona, Postboks 2141 Grunerløkka, 0505 Oslo
Natur og Ungdom, Postboks 4783 Sofienberg, 0506 Oslo
NHO, Postboks 5250 Majorstuen, 0303 Oslo
Nordisk Energimeklerforbund c/o Steenstrup Stordrange DA, Pb. 1829 Vika, 0123 Oslo
Norges Bondelag, Schweigaards gate 34C, 0191 Oslo
Norges Forskningsråd, Stensberggata 26, 0170 Oslo
Norges handelshøyskole, Helleveien 30, 5045 Bergen
Norges Miljøvernforbund, Postboks 593, 5806 Bergen
Norges Naturvernforbund, Postboks 342 Sentrum, 0101 Oslo
Norsk Fjernvarmeforening, P.b. 7184 Majorstua, 0307 Oslo
Norsk kjelforening, Hoffsv. 13, 0275 Oslo
Norsk Naturgassforening, c/o Ole Svendgård, Martin Linges vei 1, 7072 Heimdal
Norsk Petroleumsinstitutt, Postboks 7190 Majorstua, 0307 OSLO
Norske Boligbyggelags Landsforbund A/L, Postboks 452 Sentrum, 0104 Oslo
Norske Energikjøperes Interesseorganisasjon, Postboks 355, 1371 Asker
Norsk Industri, Postboks 7072 Majorstuen, 0306 Oslo
Samarbeidande Kraftfylke, c/o SFE Energisekretariatet, Postboks 55, 6860 Sandane
Samarbeidsrådet for naturvernsaker, Postboks 7 Sentrum, 0101 Oslo
Samfunns- og næringslivsforskning, Breiviksveien 40, 5042 Bergen
SINTEF Energiforskning AS, Sem Sælandsvei 11, 7034 Trondheim
Småkraftforeninga, Postboks 123, Lilleaker, 0216 OSLO
Statistisk sentralbyrå, Pb. 8131 Dep, 0033 Oslo
TBL, Postboks 7072 Majorstua, 0306 Oslo
Vassdragsregulantenenes fagforum, Pb. 7184 Majorstuen, 0307 Oslo
Datatilsynet, Tollbugata 3, 0152 Oslo
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), Pb. 8116 Dep, 0032 Oslo
Elklagenemnda, Postboks 7184 Majorstuen, 0307 Oslo

Enova SF, Abelsgate 5, 7030 Trondheim
Forbrukerombudet, Pb. 4597 Nydalen, 0404 Oslo
Forbrukerrådet, Rolf Wickstrøms vei 15, 0484 Oslo
Forbrukertvistutvalget, Postboks 4596 Nydalen, 0404 Oslo
Konkurransetilsynet, Pb. 8132 Dep, 0033 Oslo
Kredittilsynet, Østensjøv. 43, 0667 Oslo
Norges vassdrags- og energidirektorat, Postboks 5091 Majorstua, 0301 Oslo
Regjeringsadvokatembetet, Postboks 8012 Dep, 0030 Oslo
Universitetet i Oslo, Senter for europarett, Karl Johans gate 47, 0162 Oslo
Universitetet i Oslo, Nordisk Institutt for Sjørett, Att: Ulf Hammer Karl Johans gt. 47,
0162 Oslo

1. ENDRINGER I KAPITTEL 4 – OMSETNING AV ELEKTRISK ENERGI

§ 4-4 ny bokstav h - Taushetsplikt

Eldirektiv II artikkel 12 og artikkel 16 innebærer krav om at nettselskaper skal pålegges å bevare taushet om kommersielt sensitive opplysninger de mottar fra andre i forbindelse med sin virksomhet.

I henhold til artikkel 12 skal den systemansvarlige pålegges taushetsplikt om forretningmessig følsomme opplysninger som mottas som ledd i virksomheten. Det følger av forskrift om systemansvaret at forvaltningsloven og offentlighetsloven gjelder i saker hvor den systemansvarlige treffer enkeltvedtak. Forvaltningsloven § 13 nr. 2 oppstiller taushetsplikt om bl.a. forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde.

I konsesjon meddelt Statnett SF for å utøve systemansvaret fremgår det at innhentet informasjon er underlagt forvaltningslovens regler om taushetsplikt, og at NVE skal godkjenne rutiner for utveksling av informasjon. Brudd på konsesjonen kan medføre reaksjoner i henhold til bestemmelsene i energiloven kap. 7. I den grad Statnett SF fatter enkeltvedtak er kravet i artikkel 12 oppfylt. Taushetsplikten til den systemansvarlige når denne ikke fatter enkeltvedtak er imidlertid ikke ivaretatt etter gjeldende rett.

I henhold til artikkel 16 har selskap som driver distribusjon av elektrisk energi taushetsplikt om forretningsmessig følsomme opplysninger som mottas i forbindelse med utøvelsen av selskapets virksomhet. For Norges del omfattes både regional- og distribusjonsnett av direktivets definisjon "distribution", jf. Ot.prp. nr. 61 (2005-2006) punkt 3.3.2. En slik taushetsplikt er heller ikke ivaretatt fullt ut etter gjeldende rett.

I Ot.prp.nr.61 (2005-2006), jf. punkt 3.4.3, er det lagt til grunn at nødvendige bestemmelser om bl.a. taushetsplikt skal fastsettes i forskrift med hjemmel i energiloven § 7-1 nytt sjette ledd. Bestemmelsen foreslås inntatt som § 4-4 ny bokstav h.

Med "nettselskap" i bestemmelsens forstand menes omsetningskonsesjonær som nevnt i energilovforskriften § 4-2 annet ledd annet punktum.

Ny § 4-10 Uenighet

Bakgrunnen for forslaget er energiloven § 7-6 nytt annet ledd om NVEs tvisteløsningsfunksjon. Det vises spesielt til Ot.prp. nr. 61 (2005-2006) punkt 3.6 hvor det er forutsatt at nærmere bestemmelser om tvisteløsningsfunksjonen skal reguleres i forskrift.

Twisteløsningsfunksjonen reiser tre problemstillinger som henger sammen:

- Angivelse av virkeområdet for NVEs funksjon som tvisteløser
- Tidsfrister for saksbehandlingen
- Utsatt iverksetting

Virkeområdet for NVEs funksjon som tvisteløser

For å synliggjøre i hvilke konkrete saksforhold det er aktuelt for NVE å fungere som tvisteløser, er det foretatt en gjennomgang av bestemmelsene i eldirektiv II artikkel 23 nr 5 og sammenholdt med de norske forskriftene på området. Saksforholdene er så vidt departementet kan se knyttet til bestemmelser i følgende forskrifter:

- forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester
- forskrift 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer
- forskrift 7. mai 2002 nr. 448 om systemansvaret i kraftsystemet
- forskrift 16. desember 2002 nr. 1607 om energiutredninger (energiutredningsforskriften)
- forskrift 30. november 2004 nr. 1557 om leveringskvalitet i kraftsystemet

En for spesifikk utformingen av tvisteløsningsbestemmelsen kan lett ekskludere saksforhold som etter direktivets krav skal omfattes eller inkludere saksforhold som ikke skal omfattes. Et annet forhold er at dersom forskriftene endres, vil det fort kunne oppstå feilhenviisninger dersom man i tvisteløsningsbestemmelsen henviser til særskilte forskriftsbestemmelser eller saksforhold hvor NVE skal være tvisteløser. En konkretisering av hvilke typer saksforhold som omfattes av tvisteløsningsfunksjonen til NVE kan og bør skje i retningslinjer. Med en generell forskriftsbestemmelse, og interne retningslinjer om forståelsen av denne, kan en sikre en smidig og dynamisk praksis.

Energilovforskriften hadde tidligere en eksplisitt bestemmelse i § 4-4 bokstav b) sjuende ledd som lød:

”Ved uenighet om vilkår eller ved tvist om beregningsmåten for overføringstariffer og kapasitet, treffes avgjørelse av Norges vassdrags- og energiverk.”

Etter departementets vurdering er det nå hensiktsmessig med en generell og lett tilgjengelig bestemmelse på overordnet nivå i energilovforskriften.

Justisdepartementet har som det fremgår av Ot.prp. nr 61 (2005-2006) punkt 3.6 vært kritisk til bruken av uttrykket ”tvist” i forbindelse med eldirektivet artikkel 23 nr 5. Departementet foreslår at man heller bruker uttrykket ”uenighet” i forskriftsteksten. Etter departementets vurdering vil man med formuleringen *”Uenighet om vilkår for tilknytning og bruk av nettet...”* fange opp de saksforhold hvor det er aktuelt at NVE skal være tvisteløser i henhold til eldirektiv II artikkel 23.

Departementet minner om at tvisteløsningsfunksjonen i direktivet er oppstilt av hensyn til nettselskaperens kunder, og det er kun klager rettet mot nettselskap av den som er part i en sak med slikt selskap som kan bringes inn til NVE. Energilovforskriften kapittel 4 har bestemmelser om omsetning av elektrisk energi, og omfatter typisk nettselskaper. På denne bakgrunn foreslår departementet at det inntas en bestemmelse om behandling av uenighet i energilovforskriften kapittel 4 som ny § 4-10.

Løsningen innebærer at det i utgangspunktet ikke er behov for å oppstille ytterligere bestemmelser i NVEs forskrifter om behandling av tvister, saksbehandlingsfrister og utsatt iverksetting av vedtak. For å kunne fange opp eventuelle uforutsette behov for å regulere disse forholdene ytterligere, foreslås imidlertid inntatt en formulering om at det kan gis forskrifter om dette i energilovforskriften § 7-1 ny bokstav p.

Tidsfrister

I henhold til eldirektiv II artikkel 23 nr. 5 skal regulatoren fatte et vedtak i saken innen to måneder etter at klagen ble mottatt. Denne perioden kan forlenges med ytterligere to måneder hvis regulator ønsker ytterligere opplysninger. Perioden kan dessuten forlenges ytterligere med samtykke fra klageren. For tvister vedrørende tariffering av store nye produksjonsanlegg, kan regulator forlenge fristen på to måneder.

I henhold til artikkel 23 nr. 6 oppstilles det en maksimal klagefrist på to måneder, men myndighetene kan eventuelt oppstille en kortere frist. Departementet mener det er hensiktsmessig å legge til grunn en klagefrist på tre uker i samsvar med forvaltningsloven § 29.

Når det gjelder utgangspunktet for beregningen av tidsfristene, legger departementet til grunn at dette skal forstås på samme måte som i forvaltningsloven § 29. Fristen begynner å løpe fra det tidspunkt en avgjørelse eller klage er kommet fram til henholdsvis den aktuelle part (klagefristen på tre uker), eller Norges vassdrags- og energidirektorat (saksbehandlingsfristen). Det vises for øvrig til forskrift 8. september 2000 nr 899 om beregning av saksbehandlingsfrister.

Utsatt iverksetting

I henhold til eldirektiv II artikkel 23 nr. 6 er det ikke anledning til å gi klage over vedtak utsatt iverksetting; "Such a complaint shall not have suspensive effect."

I henhold til forvaltningsloven § 42 kan det imidlertid besluttes at vedtak ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Det er derfor i utgangspunktet motstrid mellom direktivet og forvaltningsloven. Motstriden er løst ved at energiloven er endret slik at det med hjemmel i energiloven § 7-6 annet ledd nytt annet punktum er gitt hjemmel til å gi forskrifter om utsatt iverksetting av vedtak. Forståelsen av artikkel 23 nr 6 og forholdet mellom denne bestemmelsen og artikkel 23 nr 5 er noe uklar. Justisdepartementet har anført, jf. Ot.prp. nr. 61 (2005-2006) punkt 3.6, at artikkel 23 nr

6 ikke oppstiller spesielle saksbehandlingsregler, herunder regel om at klage over vedtak ikke skal ha oppsettende virkning.

I Ot.prp. nr. 61 (2005-2006) s. 57 andre spalte uttrykte departementet at nr 6 kunne tenkes å få betydning i saker om tvisteløsning etter artikkel 23 nr 5. Uavhengig av direktivets innhold på dette punktet, mente departementet at det i en del tilfeller uansett kunne være hensiktsmessig at klage på førsteinstansens vedtak i for eksempel tariffvister i mange tilfeller ikke gis utsatt iverksetting. Det ble presisert at dette måtte tas stilling til i forbindelse med forskriftsarbeidet.

Departementet har etter en nærmere vurdering kommet til at artikkel 23 nr 6 ikke krever særskilt gjennomføring i norsk rett. NVE fatter ikke enkeltvedtak om for eksempel de enkelte selskapers konkrete tariffer jf. direktivet artikkel 23 nr 2, men utarbeider generelle forskrifter om hvordan de konkrete tariffene skal utformes. Etter norsk rett kan ikke forskrifter påklages. I enkelte EU-land fatter myndighetene konkrete enkeltvedtak om for eksempel tariffer, og i slike tilfeller er nr 6 relevant.

Hovedregelen i forvaltningsloven er allerede at vedtak skal gjennomføres når de er fattet, og at klage ikke har oppsettende virkning. Videre oppstiller forvaltningsloven en klagefrist på tre uker. Denne fristen ligger innenfor maksimalfristen på to måneder i direktivet.

Det henvises til ulike typer saksforhold i artikkel 23 nr 5 og artikkel 23 nr 6. Artikkel 23 nr 5 viser til artikkel 23 nr 1, 2 og 4, mens artikkel 23 nr 6 viser til artikkel 23 nr 2, 3 eller 4. Departementet kan ikke se at det er grunnlag for å differensiere mellom ulike typer saksforhold med hensyn til spørsmålet om oppsettende virkning i henhold til direktivet.

Endringer i § 7-1 kompetanse

Departementet foreslår å fjerne formuleringen ”til gjennomføring og utfylling...” i § 7-1 første ledd.

Etter energilovforskriften § 7-1 første ledd kan det kun gis forskrifter til ”gjennomføring og utfylling” av ”denne forskrift”, og kompetansen er begrenset til bokstavene a) – o). Det kan dermed stilles spørsmål om det kan gis forskrifter til ”gjennomføring og utfylling” dersom energilovforskriften ikke selv inneholder materielle bestemmelser om temaene det er aktuelt å forskriftsregulere.

I Ot.prp. nr. 61 (2005-2006) er det lagt opp til at det skal gis nærmere bestemmelser om blant annet leveringsplikten. Departementet har kommet til at det er hensiktsmessig at NVE fastsetter forskrifter om blant annet leveringsplikten uten at en samtidig inntar materielle bestemmelser om leveringsplikten i energilovforskriften. Det vises til NVEs forslag av 3. juli 2006 om bestemmelser i MAF om regulering av pris på leveringspliktige kraftleveranser.

Det foreslås på denne bakgrunn at § 7-1 første ledd endres slik at formuleringen ”til gjennomføring og utfylling” utgår og at bestemmelsen samtidig suppleres med ny bokstav p om tvisteløsningsfunksjonen, bokstav q om leveringsplikt (jf. energiloven § 3-3 nytt tredje ledd) og bokstav r om overtredelsesgebyr.

Bokstav p inntas for å sikre eventuelle ytterligere suppleringsbehov hva gjelder energilovforskriften ny § 4-10.

Bokstav q inntas blant annet for å sikre hjemmelsgrunnlag for NVE forslag til forskriftsbestemmelser om kraft levert i henhold til leveringsplikten, jf. ovennevnte høringsforslag fra NVE av 3. juli 2006 om endringer i MAF.

Bokstav r inntas for å sikre hjemmel for NVE til å fastsette bestemmelser i egne forskrifter om hvilke forskriftsbestemmelser som eventuelt skal kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr, jf. NVEs høringsnotat av 3. juli 2006 med forslag om innføring av adgang til å illegge overtredelsesgebyr i FOL, FOS og MAF.

Ny § 7-7 Overtredelsesgebyr

Lovendringen medførte en utvidelse av virkeområdet for gjeldende bestemmelser om adgang til å illegge overtredelsesgebyr ved brudd på energiloven, samt bestemmelser eller pålegg gitt i medhold av energiloven. Bakgrunnen for lovendringen var dels krav som følge av gjennomføring av forordning (EF) nr. 1228/2003, og dessuten behovet for mer effektive og hensiktsmessige sanksjoner.

For at gebyr skal kunne ilegges ved overtredelse av en materiell bestemmelse må det være ”særskilt bestemt at overtredelse kan medføre overtredelsesgebyr”, jf. energiloven § 7-7 første ledd nr. 2. Nedenfor følger forslag til hvilke bestemmelser i energilovforskriften som etter departementets vurdering bør kunne sanksjoneres med gebyr ved overtredelse. De handlingsnormer som fremkommer i disse bestemmelsene er av en slik art at overtredelsesgebyr vil være et effektivt og hensiktsmessig reaksjonsmiddel, samtidig som tvangsmulkt, tilbaketrekking av konsesjon eller straff i mange tilfeller vil være lite egnet som reaksjon ved brudd på bestemmelsene. Tvangsmulkt som reaksjonsmiddel er best egnet til å fremtvinge en lovlig tilstand eller positiv handling, mens overtredelsesgebyr er en reaksjon som kan benyttes ved enkelt- og løpende overtredelser av lov og forskrifter.

En utvidet adgang til å bruke overtredelsesgebyr er nødvendig for å sikre en mer effektiv og fleksibel håndheving av energiloven. Bedre reaksjonsmuligheter vil bidra til at eksisterende bestemmelser etterlevs av aktørene og at formålet med bestemmelsene dermed nås. Etterlevelse av eksisterende regelverk vil redusere behovet for nye og eventuelt mer omfattende og kostbare tiltak for å oppnå målsettingen.

En beslutning om illeggelse av overtredelsesgebyr vil være et enkeltvedtak som kan påklages til overordnet forvaltningsmyndighet. Det vil på vanlig måte være anledning til

prøving av saken for domstolene. Det vises i denne sammenheng til Sanksjonslovutvalgets gjennomgang og drøftelse av dette i NOU 2003: 15 på s. 195 flg.

Departementet har vurdert hvilke av bestemmelsene i energilovforskriften som er av en slik karakter at brudd på bestemmelsene bør kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr. Etter departementets vurdering bør slikt gebyr kunne ilegges ved overtredelse av §§ 3-4, 4-2 annet ledd, 4-4 bokstav a, 4-4 bokstav d første ledd første punktum, 4-4 bokstav e første punktum, 4-8, 5-1 første ledd, 5-3 og 5B-1 tredje ledd.

Forskrift om endring av forskrift om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften)

Fastsatt xx.12.2006 av Olje- og energidepartementet med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) §§ 7-1 sjette ledd, jf. § 7-6 med senere endringer.

I

I forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. med senere endringer gjøres følgende endringer:

§ 4-4 ny bokstav h skal lyde:

”h) Taushetsplikt

Nettselskap plikter å bevare taushet om kommersielt sensitive opplysninger som mottas i forbindelse med virksomheten. Det kan gis ytterligere bestemmelser for å sikre at taushetsplikten overholdes.”

Ny § 4-10 skal lyde:

”§ 4-10. Uenighet

Uenighet om vilkår for tilknytning og bruk av nettet kan bringes inn til Norges vassdrags- og energidirektorat, som skal fatte vedtak i saken innen to måneder etter at klagen kom fram til direktoratet. Fristen kan forlenges med to måneder hvis Norges vassdrags- og energidirektorat ønsker ytterligere opplysninger, og kan etter samtykke fra klageren forlenges ytterligere. Fristen kan også forlenges hvis uenigheten gjelder tariffing av nye større produksjonsanlegg.”

§ 7-1 første ledd skal lyde:

”Norges vassdrags- og energidirektorat kan utferdige forskrifter for såvidt gjelder:”

§ 7-1 første ledd ny bokstav p) skal lyde:

”p) Behandling av uenighet, saksbehandlingsfrister og utsatt iverksetting av vedtak”

§ 7-1 første ledd ny bokstav q) skal lyde:

”q) leveringsplikt, herunder om priser, konsesjonærenes og sluttbrukernes vilkår, gjennomføring, organisering og informasjon”

§ 7-1 første ledd ny bokstav r) skal lyde:

”r) overtredelsesgebyr”

Ny § 7-7 skal lyde:

”§ 7-7. Overtredelsesgebyr

Ved overtredelse av bestemmelsene i §§ 3-4, 4-2 annet ledd, 4-4 bokstav a, 4-4 bokstav d første ledd første punktum, 4-4 bokstav e første punktum, 4-8, 5-1 første ledd, 5-3 og 5B-1 tredje ledd kan det ilegges overtredelsesgebyr, jf. energiloven § 7-7.”